

соціальних наук, що розвинулась в 1990-і рр. на поєднанні світової економіки, політології та геополітики [1].

У Європі в кінці ХХ століття концепція геоекономіки розроблялася різними італійськими вченими, вони вважали що основними дійовими особами були держави, а не банки і корпорації, одним з них був генерал у відставці К. Жанн. Він та П. Савон визначили різницю між геополітикою та геоекономікою:

- в геополітиці здійснюється жорсткий контроль за можливостями держави, в геоекономіці таке контролювання лише часткове;
- геополітичні цілі є загальними, так як поширюється влада над стратегічно важливими зонами;
- геоекономічні цілі сприяють досягненню геополітичних;
- також держави підтримують свій економічний розвиток, використовуючи свою геоекономічну силу, для отримання переваг на міжнародній арені.

Якщо підводити підсумки, то можна виявити суперечність теорій, так важливим є домінування економіки в міжнародних відносинах, а також зниження військової складової. Можна сказати що геоекономічна концепція більше підходить для країн західного світу, так як імовірність військових конфліктів між ними набагато нижче ніж економічних. Більшість держав співпрацюють між собою у військових, економічних, соціальних відносинах, і повинні зважати на зацікавленість один одного.

Список використаних джерел

1. Лук'янович Н. В. Геополітика / Н. В. Лук'янович., 2015. – 319 с.
2. Основи геополітики [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://society.polbu.ru/dugin_geopolitics/ch58_i.html.

Писарева О.М, студентка

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткаченко В. В.,

к.е.н, доцент кафедри економіки підприємства

ННІ ЕОМС, Університет ДФС України

СУТНІСТЬ ТА СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Успішне функціонування промислового підприємства в конкурентному середовищі все більше залежить від активності його інноваційної діяльності. В свою чергу, ефективність інноваційної діяльності промислового підприємства значною мірою зумовлена величиною його інноваційного потенціалу. Саме інноваційний потенціал виступає комплексною характеристикою спроможності

промислового підприємства до інноваційної діяльності. Він є джерелом інновацій та основою розробки стратегії інноваційного розвитку промислового підприємства.

Величина інноваційного потенціалу підприємства визначає його здатність до здійснення інноваційної діяльності. Інноваційний потенціал формує можливості для виконання інноваційної програми розвитку підприємства та забезпечує процес реалізації інноваційної стратегії. Саме тому в наш час вивченню проблем, пов'язаних з формуванням та ефективним використанням інноваційного потенціалу підприємства приділяється суттєва увага. Поряд із цим слід зауважити, що більшість досліджень, що описують дану проблему, здебільшого носять суперечливий характер. Про це свідчить відсутність загальноприйнятого трактування категорії «інноваційний потенціал», а також відсутність єдиного підходу щодо визначення показників ефективності використання інноваційного потенціалу підприємства, його складу та структури.

У багатьох дослідженнях автори концентрують свої зусилля на вивченні лише окремих сторін інноваційного потенціалу, тому в літературі представлені специфічні визначення, які мало співвідносяться між собою.

Проаналізувавши різні підходи до визначення інноваційного потенціалу підприємства, прийшли до висновку, **що інноваційний потенціал підприємства** - це органічне поєднання наявних ресурсів, що характеризують його спроможність до інноваційної діяльності та потенційних можливостей їх використання підприємством необхідних для забезпечення його інноваційного розвитку в умовах ринку.

Таке визначення «інноваційного потенціалу підприємства», враховує два моменти: з *одного боку*, «інноваційний потенціал підприємства» - це категорія, яка характеризує потенційні можливості до здійснення інноваційної діяльності, з *іншого* - це наявність ресурсів. *Під ресурсами*, слід розуміти, трудові (інтелектуальний капітал), нематеріальні (інтелектуальна власність), матеріально-технічні, фінансово-економічні та інформаційні. *Під потенційними можливостями* - сукупність внутрішніх та зовнішніх факторів, що роблять впровадження інноваційних процесів можливим. Самі по собі окремо ресурси не здатні виробити інноваційний продукт. Спроможність підприємства ефективно використовувати наявні ресурси та потенційні можливості характеризують його здатність та готовність до здійснення інноваційної діяльності.

Для того, щоб уточнити значення цієї категорії на сучасному етапі розвитку світової економіки, розглянемо необхідні ресурсні складові інноваційного потенціалу.

Враховуючи, наведене визначення «інноваційного потенціалу підприємства» можна виділити наступні елементи, що формують його структуру:

- управлінський блок - загальне керівництво підприємством, система управління і стиль управління;
- ресурсний блок - комплекс матеріально-технічних, інформаційних фінансових, трудових ресурсів;
- організаційних блок - організаційна структура, технологія процесів за всіма функціями та проектами, організаційна культура;
- функціональний блок - оператор перетворення ресурсів і управління в продукти та послуги в процесі трудової діяльності працівників підприємства.
- можливості, які має підприємство для здійснення інноваційної діяльності (тобто можливості використання тих чи інших ресурсів підприємства в інноваційній діяльності);
- зовнішні фактори інноваційного потенціалу - (ті умови, які підприємці, як правило, не в змозі змінити, але повинні їх прогнозувати та враховувати, бо вони істотно впливають на стан справ).

Список використаних джерел

1. Іванілов О.С. Інноваційний потенціал підприємства / О.С. Іванілов, О.М. Таряник // Економіка, фінанси, право. – 2004. – № 12. – С. 5–7.
2. Новікова І.В. Інноваційний потенціал підприємства: оцінка та фінансово-інвестиційне забезпечення розвитку (за матеріалами підприємств алмазно-інструментального виробництва України): автореф. дис. к. е. н.: 08.06.01 / І.В. Новікова; КНЕУ. – К., 2007. – 17 с.
3. Чоботар. С.В. Інноваційний потенціал підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/Okt/18_Chebot.htm;
4. Іванова К. В. Технологія оцінки гармонійності складових інноваційного потенціалу підприємств [Текст] / К.В. Іванова, Я.А. Громова // Вісник Хмельницького нац. ун. – 2009. – № 6. – Т. 3. – С. 233–237.
5. Гарматій Н.М. Сутність інноваційного капіталу та необхідність його застосування в галузі телекомунікацій / Н.М. Гарматій // Галицький економічний вісник. – 2009. – № 2. – С. 42–46.